

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 30.06.2008. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић.**
- **пуномоћници оштћених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.**
- **оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз.**
- **браниоци оптужених адвокати Горан Петронијевић и Мирјана Несторовић, односно присутан адвокат Мирјана Несторовић, адвокат Горан Петронијевић није присутан, Игор Исаиловић, Вељко Ђурђић, Фолић Горан, Милан Бирман, Палибрк Драган.**
- **Нису приступили адв. Владица Васиљковић и адв. Татомир Лековић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља за Владицу Васиљковића?

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ево ја ћу да замењујем колегу, ако окривљени нема ништа против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте сагласни, оптужени Чукарић, да ли сте сагласни да Вас данас брани адвокат Игор Исаиловић?

На данашњем главном претресу, оптуженог Чукарић Слађана браниће адв. Игор Исаиловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља за Нишавић Милорада?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Мене је јутрос звао колега Лековић и замолио да га заменим данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни, оптужени Нишавић?

Оптужени Нишавић Милорад је сагласан да га на данашњем главном претресу брани адвокат Драган Палибрк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао сведок Гркајац Миливоје?

Констатује се да је присутан сведок Гркајац Миливоје.

Сведок Халит Бериша није приступио, упућен му је позив преко ПТТ-а, враћено је као «неуручено», а за позив који је упућен преко УНМИК-а, нема никаквих информација.

Сведок Гаши Ђулије није приступио, позив није примио, преко ПТТ-а враћено «неуручено», а за позив упућен преко УНМИК-а, нема никаквих информација.

Сведок Зулфија Кући позив није примио, преко ПТТ-а враћено као «неуручено», а за позив упућен преко УНМИК-а, нема никаквих информација.

Сведок Садику Севдије није приступио, позив није примио, преко ПТТ-а враћено као «неуручено», а за позив упућен преко УНМИК-а, нема никаквих информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, за данас имамо само сведока Гркајац Миливоја. О осталим сведоцима који нису приступили, накнадно ћемо одлучити.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Поштовани суде и госпођо председавајућа, ја бих мало да ово образложим, ову таблицу што сте нам доставили, па не знам да ли сам можда био јасан када сам тражио таблицу видљивости и чујности. Ја сам тражио таблицу видљивости и чујности у метрима, на колико метара може човек да се препозна, то и у ЗКП-у има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте и добили.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Зна се то. Госпођо председавајућа, колико се ја разумем, а знам врло добро шта значи овај приручник, овај приручник колико ја знам и у жандармерији где сам био, имао сам га, ово је таблица на километрима и ова таблица се само може користити у сврхе безтрзајног топа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте у километрима, али видите ово, рецимо, лице, очи или појединости на одећи, видљивост је на 0,1 до 0,15 према томе, ја мислим да је од 100 до 150 метара, видљивост.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Овде пише таблица видљивости и чујности објекти активни, ето објекти и овде је дејство за дејство БЗТ, тако да нема никакве сврхе све оно што сам ја тражио, јер на двадесет метара се по таблица, по ЗКП-у и у МУП-у то има, после 25 метара црте лица не може нико да уочи, а исто то, ево овде пише, само да нађем, ево, «лице, очи или појединости на одећи», 0,1-015, али то на километрима, када се узме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је 100 до 150 метара.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, да, али има таблица тачно на 20 метара се црте виде, после 20 метара се црте лица не виде, на 25 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да има још нека таблица?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: До 50 метара по ЗКП-у се призна да се лице може да идентификује, а преко 50 метара по ЗКП-у ниједно лице се не може признати да се идентификује. Ја сам ту таблицу тражио, јер ова таблица је само за дејство безтрзајног топа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, евидентирано.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, ако би могли да се, ако би могло да се набави она баш права таблица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате прецизан назив која је то таблица?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, таблица видљивости и чујности за пешадију, а не за војна дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево ту и пише да је за пешадију, ево пише Вам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, али овде када узмете, овај приручник има још сигурно, ово је само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да има још неки?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Објекти активности, па ова скица, лепо пише, «СЛ-169 показивања циљева у ваздушном простору према оријентирима», што везе нема са маскирном униформом, што сам ја тражио и везе нема шта, па ако може да се набави она друга, ако не, из МУП-а, у МУП-у сигурно има та таблица, не знам сада тачно како се то зваше, али да таблица мора да постоји у МУП-у, на 50 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражили смо, ако се сетите да има неки прецизан назив, та нека друга таблица, реците нам. Ми смо добили, тражили смо ту таблицу, како сте Ви и предложили, то смо добили, ако мислите да има још нека таблица, под неким другим називом.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја мислим да је генерал Делић овде поменуо по имену ту таблицу, тачно, па, јер ову таблицу што смо добили, ово нема никакве сврхе са оним што сам ја тражио. Ништа више, хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок ГРКАЈАЦ МИЛИВОЈЕ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока, молим вас. Дobar дан, господине Гркајац.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Миливоје, Гркајац Миливоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме, Гркајац Миливоје. Када сте рођени и где сте рођени?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: 13.12.1955. године у Пискањи, општина Рашка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Александровац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Калуђерка 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Дипломирани правник за безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Пензионер сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер. Господине Гркајац, Ви сте позвани у својству сведока. Нешто се дешава? Не чујете? Мало се само приближите, молим Вас. Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да

говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Да ли сте то разумели?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само да прочитате, молим Вас, текст заклетве који се налази испред Вас, наглас.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани од стране тужиоца 20. маја 2005. године у просторијама СУП-а Крушевац. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте још негде били саслушани?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Сем тада, нисам нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нигде? Интересује нас март, односно почетак 1999. године, где сте били, на којим дужностима, па нам испричајте мало о томе.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мене је почетак рата затекао на месту командира Полицијске станице у Александровцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Почетак рата?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да, 24. марта. 25., значи сутрадан, мобилисан сам као припадник ПП-а 87. одреда Треће чете и да идем практично према Призрену. Мобилизација је била увече, у вечерњим сатима. Пошто сам ја командир чете, а живим у Александровцу, а чета је на нивоу Секретаријата у Крушевцу, ја сам са делом људства које је овај из Полицијске станице Александровац кренуо у Крушевац, где су се окупили сви остали припадници чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, Ваша Трећа чета.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви, кажете, били командир Треће чете 87. одреда.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Треће чете, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је чета бројала водова, колико је водова било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, видите, чета броји шест водова, међутим, два вода су била у Призрену, односно у Сувој Реци. То су неке редовне смене које су ишле континуирано од, практично од Нове године и та два вода су били на Дуљу, па смо ми кренули са четири вода из Крушевца, односно три вода из Крушевца и један из Прокупља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јер ову чету, још да појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли сте Ви тада први пут били на територији Косова?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка рата или сте били и раније?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Био сам, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте били последњи пут?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Тада последњи пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тада, него пре тога, када сте били?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, 1998. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1998. године?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: 1998. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И Ви фактички одлазите значи са колико водова?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Са три вода из Крушевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где долазите?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Идемо према Нишу, јер практично из Ниша је кренула чета нишка и пиротска, од овог одреда, 87. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било водова из нишке и пиротске?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не знам, то су друге чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Са нама је тада пошао и покојни командант Ранђеловић Зоран, јер он је из Ниша био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били упућени?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Успут смо, ми смо се купили, практично, на ауто-путу и прикључио нам се вод из Прокупља на ауто-путу, онај прикључак који иде од Прокупља, овај, долази на ауто-пут. То је један вод из Прокупља се прикључио мојој чети, тако да са четири вода сам ја кренуо за Призрен заједно са осталим четама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Призрен?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у које време стижете у Призрен?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У Призрен негде око подне смо стигли, 26.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се сместили, причајте нам мало тог дана шта је било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Тамо је било, у Призрену је у неки круг једне фабрике, не могу сада да се сетим тачно која је фабрика у питању, ту су практично све чете нишког одреда, стигле тог дана у то време. Ту смо се задржали око два, три сата сигурно, у кругу те фабрике. Након тога нам је командант одреда покојни Зоран Ранђеловић дао задатке мојој чети, односно мени конкретно и врањанској чети, да идемо према Сувој Реци. Ми смо кренули из Призрена, значи колико, четири сата, пет поподне, према Сувој Реци и дошли смо до испред ОУП-а Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете – ми смо кренули, Ви са колико водова крећете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Са четири вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са четири вода?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Моја чета и врањанска, не знам колико је било, да ли три вода, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како долазите?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусом?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Стигли смо испред Суве Реке, испред ОУП-а Сува Река. Ту је сачекао нас је начелник ОУП-а Сува Река, Витошевић мислим да се презивао, Витошевић, Добривоје Витошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Требали смо да пронађемо командира чете из «А» варијанте, из 37. одреда, да нам каже где да се сместимо, које задатке да добијемо у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког командира?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Сикетић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите да пронађете, како, на који начин?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, радиовезом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јер није био тренутно ту овај испред ОУП-а Сува Река био је начелник ОУП-а Сува Река ту. Сикетић је дошао касније, звали смо га, јер то знам по томе што смо чекали око сат, један сат испред ОУП-а Сува Река, а неко је требао да нас распореди, ко је требао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете – звали смо га, ко га зове?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мислим да је њега звао начелник ОУП-а, Добри Витошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, да ли Ви видите да га он зове преко радиостанице, како, на који начин?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Преко радиостанице, преко радиостанице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање, где се он у том моменту налази када треба да дође?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја немам сазнање, али тада ми је рекао овај начелник ОУП-а да су отишли према Ораховцу, тим путем тамо према Ораховцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се дешава? Да ли га ви ту чекате, да ли се појавио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ту га чекамо испред ОУП-а Сува Река, ту је био значи начелник Добри, Добри га зову, Добривоје Витошевић. То је трајало око отприлике један сат то задржавање. Ту је била и врањанска чета испред ОУП-а исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту било људи отприлике?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Око осамдесет, односно сто људи из Крушевца и Прокупља, четири вода и око педесет или седамдесет, не знам колико је водова било из врањанске чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви сте ту, на потезу ОУП-а?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И после једног сата када кажете да се појавио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Дошао је Сикетић, а остао је овај командир из Врања да тражи свог командира чете из прве варијанте, 37. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај командир из Врања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја мислим да је Антић или како се, мислим име, Антић треба да се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога он тачно чека?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Он тражи свог командира, свог командира, када говорим, командир 37., из 37. одреда и 87., командири чета. Као што сам ја чекао Сикетића, он је командир чете из 37., има своју чету, а ја сам командир Треће чете из 87. одреда, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али да ли знате кога, кога командира чека, по имену, ког командира?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Из «А» варијанте, његов командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: После око отприлике један сат, дошао је Сикетић и ту смо се испред ОУП-а договорили да један део јединице оде правцем Рештана, односно на периферију Суве Реке, периферију Суве Реке, да се размести један део јединице моје, а други део да се размести, да се сместимо у основној школи у Сувој Реци. Мислим да је било по два вода, два вода су размештена на терену, два вода овај у објекту смештаја, условно речено, то је школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније говорите, значи, мислите да је два вода Ваше треће чете 87. одреда било смештено у основној школи у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазила та основна школа?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, то је близу овог хотела «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Код игралишта, ту је игралиште неко фудбалско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли који су то објекти, где је смештен, баш у основној школи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У основној школи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: А Сикетић је одвео ова два вода на периферију Суве Реке, практично поставио, такав је договор био, па да ја те вечери нисам ишао у том правцу, да постави практично људе на одређеним локацијама да у току ноћи евентуално не дође до упада терориста из правца тих брда са те стране Суве Реке. Ја сам овај део други, ова два вода одвео у школу, тамо сместио у две учионице, што каже импровизовано на неким клупама, спавало се на врећама овим за спавање и стражу испред школе нормално сам обезбеђење поставио и размишљали смо шта у варијанти око ваздушних удара, удар да се склања, да се иде, тако да те вечери око тога је, сам то вече провео ту. Ова материјално-техничка средства која су са нама довели, сместили смо исто ту поред школе, мислим да је један камион ту затечен од 37. одреда, од ове чете Сикетићеве, који је био исто поред школе. Ту је муниција била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то камион затечен код основне школе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, камион са муницијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Камион са муницијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са муницијом?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то, опишите, који је то камион, које марке?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја не могу да се сетим какав је, али знам да је био, знам да је био камион, али сада не могу да се сетим, овај, које марке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Те вечери је то тако било, практично Сикетић је значи наставио, он је одвео ова два вода овај моја и отишао је према својој јединици, његова јединица је била тамо према Ораховцу, ја не знам тачно где, овај, претпостављам да је тамо и био, када је зват од стране начелника ОУП-а да дође да нам покаже места где треба да идемо да обезбедимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније, мало гласније, говорите, молим Вас.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Кажем, овај, Сикетић је одвео та два вода, поставио на одговарајуће тачке на периферији Суве Реке и наставио, јер се није враћао то вече, већ се ухватио мрак када је то, када сам ја људе сместио у школу, већ је то пало вече, мрак и он је отишао према својој јединици, тамо, овај, према Ораховцу, али не знам тачно локацију његове јединице где је била. То је те вечери, практично, тог дана, оно чега се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте и пре овог марта месеца, да ли је тако, 1999. године били на територији Косова?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били 1998. године?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, који је Ваш био задатак, зашто сте дошли тог марта месеца на територију Суве Реке, који је Ваш био задатак, ко Вас позива, шта Вам говори Витошевић, ако кажете да Вас је сачекао испред ОУП-а Сува Река, који је Ваш био задатак?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Наш задатак то је практично задатак издао покојни командант Ранђеловић још у Призрену. Наш је задатак био да пратимо практично чету 37. одреда, куда они иду, ми идемо за њима и уколико су они у потери за терористима, ми смо ти који заузимамо једну, не заузимамо, него овај постављамо се на место које је освојено, 37. одред

он иде напред, а ми смо ту да не дозволимо да евентуално терористи да се враћају назад, да се враћају у град и да буде проблема после у граду. То је био задатак који нам је командант Ранђеловић издао, у том смислу је Сикетић узео ова два вода из моје чете и одвео тамо на периферију овај Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, у којим униформама сте тада били када сте дошли, коју униформу сте Ви имали, коју униформу су имали Ваши припадници Треће чете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ми смо имали радно-маскирне плаве униформе, моја јединица. 37. одред да ли су имали исте или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у основној школи је још био неко смештен?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нико сем наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред Ваша два вода?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нико, нико други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ранђеловић био смештен?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ранђеловић, Ранђеловић је остао у Призрену да размести остале чете нишког одреда, јер он је командант одреда, 87. одреда, а ту је било пет, шест чета, крушевачка чета је једна од тих чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кажете, Ранђеловић је пошао са Вама?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, остао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ранђеловић је, Ранђеловић је остао у кругу фабрике са осталим четама, да им даје задатке, где су они отишли ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како Ви стање затичете у Сувој Реци, тада када сте дошли, да ли сте приметили нешто необично?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, видите, када смо пролазили кроз Суву Реку, оно што се запажало то је да није било људи, није било људи у самом граду Сувој Реци. Сува Река је била празна, практично. Ми смо прошли кроз Суву Реку од правца Призрена до ОУП-а, ОУП је на другом делу града, ту нисам скоро нисам ни приметио цивиле. Град је, кажем, деловао доста практично пусто, није имало грађанства, људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на то када сте Ви дошли, када сте последњи пут били у Сувој Реци, значи пре овога, 26.марта, када сте последњи пут били?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: 1998. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога нисте долазили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога нисте долазили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било неуобичајено да је тако празна Сува Река, што Ви кажете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, по мени јесте неуобичајено, мало људи је у односу на, таква ситуација у Сувој Реци 1998. године је рецимо била, више грађана ту по улици и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам Витошевић говори? Испричајте, какав је то био однос сарадње са ОУП-ом, Ви сте дошли, да ли је тако, као 87. одред, да ли сте имали сарадњу са начелником, са командиром, испричајте нам мало? Шта Вам је он рекао ако Вас је сачекао зашто Вас је сачекао, шта Вам је рекао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, видите, он је затечен, ми када смо изашли из возила, ја сам био у «Ниви» и ова два аутобуса моја, моја, условно речено, који су возили људе из моје чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у «Ниви», молим Вас мало гласније говорите.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја сам био у «Ниви», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, са ким сте били у «Ниви»?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и возач?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја и возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је «Нива», које боје?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: «Нива» је беле боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беле боје?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Витошевић је био испред ОУП-а, када смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то. Шта Вам он говори, сачекао Вас је и шта Вам је рекао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Питам га, где је Сикетић да бих нашао Сикетића да људе разместимо тамо где је рекао командант Ран+еловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све те то рекли. Да ли Вам је конкретно рекао да треба нешто да се уради?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, не. Он је питао једноставно како сте путовали, мислим око задатака, око било чега ту, овај, ништа конкретно није говорио, нити је било шта у том смислу говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали да ли је 37. одред, да ли је присутан на територији Суве Реке?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 37. одред?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, 37. одред он је био негде даље, овај, чим је Сикетић дошао из тог правца, од правца Ораховца, значи у граду их није било, ја их нисам видео. Ми смо Сикетића звали радиовезом, Сикетић је дошао од правца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се понављати, рекли сте то, него ја Вас питам само, да ли знате да ли је било неког припадника 37. одреда?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: 37. одреда, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командант 37. одреда?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: 37. Митровић, Митровић Радослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тог дана када сте Ви дошли, кажете, у вечерњим сатима да сте ту били?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Тако, да, предвече је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, где се Митровић налазио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Није ми ни овај Витошевић рекао, начелник ОУП-а, ни Сикетић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је била нека, да су изводили неке активности на том подручју, рецимо Сува Река, Ораховац, Призрен, да ли сте знали уопште за неке активности да је 37. одред изводио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, претпостављам да су изводили активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим сте дошли?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да. Када смо дошли, нисам знао тог момента. Али после када је Сикетић дошао и рекао да су њихове јединице иду према Ораховцу, у том чишћењу терена, наша јединица има ту обавезу ово што сам рекао претходно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви требали нешто да предузмете у Сувој Реци, тада када сте дошли? Да ли сте Ви требали неке активности да?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци и шта Ви чекате, опишите нам како то иде, шта Ви чекате, да ли чекате да Вам се јави, да ли је 37. одред извршио чишћење терена?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Чекамо да нам се да задатак, један задатак нам је дат. Значи да запоседнемо територију периферију Суве Реке и то је једини наш задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте Ви у контакту? Ко треба да Вам јави 37. одред је запосео те територије и сада Ви да, односно очистио те територије и сада ви треба да запоседнете те територије? Ко треба да Вам јави, са ким сте у комуникацији?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Са командантом покојним Ранђеловићем. Ранђеловић је ја мислим сутрадан или трећи дан дошао у Суву Реку, он је имао преглед где су наше јединице, где је наша, уствари моја чета и где су положаји. Он је увек предлагао да ли треба положај да се помери са једног места на друго, у зависности од процене да ли је између једног и другог положаја има већи простор, па евентуално може ту да се овај између положаја да се уђе унутар, у град. Он је практично био тај који је процењивао то и увек је говорио, помери људе тамо, тако нешто и то је наш једини задатак био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви радили, 26., 27., 28., испричајте нам нешто шта сте радили. Ви сте дошли на ту територију, шта сте радили тих дана?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Шта смо радили? Па, јединице су тамо запоселе тај положај и прате активности да ли има активности од терористичких група са брда, практично, та брда се тамо дижу изнад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како Ви држите те територије када запоседнете територије, да ли вршите опет неку контролу, да ли вршите претрес кућа, да ли?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, запоседне се једна тачка, једна кућа и тај простор практично докле видокруг тај положај има, тај простор се прати да ли има неке активности од стране терористичких група, овај, са стране. То је задатак. Значи, није то била условно речено, нису биле покретне групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је 87. одред од возила имао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Од возила у, мислите у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 87. одред, која возила је имао, оклопна возила, путничка возила, која?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Путничка, оклопна не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам, која возила?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Имали смо из Крушевца један камион је са оружјем и муницијом и опремом пошао, једна «Лада Нива» и друго ништа од возила ми нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа више?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: И један камион је кажем доле, али то није био наш, тај камион него 37. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана видели Митровића?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када га први пут видите од момента када сте дошли на територију Суве Реке, када сте га први пут видели?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја не знам, нисам га уопште виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, како је изгледао Митровић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Знам, како не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде опишите га, присетите се, дакле, хајдемо овако, ако не можете да се сетите, да ли сте га уопште током 1999. године видели, почетком 1999. године?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја нисам сигуран, право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јер 1998. године сам га виђао, то знам сигурно, али 1999. године, нисам сигуран да сам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јер Ранђеловић је покривао наш овај део Суве Реке, практично ја нисам имао ни потребе за комуникацијом са Митровићем, обзиром да је овај Ранђеловић био мој командант, ако је имао неке задатке, добије од Митровића, а Ранђеловић је преносио на ниже старешине, односно и на мене, између осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да опишете Ранђеловића, како је изгледао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ранђеловић је мислим да је нижи мало од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: 1,80.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Метар и осамдесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је мало нижи од Вас?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мислим да је нижи, чешља се, чешљао се, сада спомињем, обзиром да човек није жив, мислим на средину главе се

чини ми се и косу је, овај, чешљао на уназад, чини ми се. Онако има глас мало тањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било нешто карактеристично код Ранђеловића да бисте запазили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не знам у ком смислу, можда бих се и сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте приметили нешто што бисте истакли да сте Ви приметили код Ранђеловића? Конкретно, спомиње се овде, поједини сведоци који су били саслушани, да је Ранђеловић носио неки штап? Да ли сте Ви то приметили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесте, јесте тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесте, јесте, јесте штап, али ја на то нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви били командир Треће чете 87. одреда, ко је био Ваш заменик, помоћник, да ли сте имали неког?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Заменик је био из Прокупља Томић, Томић се презива сигурно знам, али, јер он је тог дана са тим водом из Прокупља дошао на ауто-пут и ту смо се срели 26.-ог, када смо пошли према Призрену. Томић је водио тај вод који је ишао из Прокупља, а ја сам ова три која су ишла из Крушевца. Он је уједно био мој заменик по формацији, Томић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико сте се Ви задржали у основној школи? Дошли сте 26.-ог увече, колико сте се задржали у основној школи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, у основној школи је сво време док сам ја био до 15. маја, јер ја нисам, овај, 15. маја сам добио замену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је хотел «Балкан»?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био смештен у хотелу «Балкан», да ли уопште знате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: 1999. године, ја нисам сигуран ко је био у «Балкану», да ли су се изместили људи због бомбардовања, мени се чини да ниједна јединица није била у «Балкану».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ниједна није била?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мени се тако чини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да су само Ваше јединице биле, 87. одреда тада, од вечерњих сати 26. марта када сте дошли, у Сувој Реци, поред локалне полиције?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Оно што сам ја видео, значи, наша јединица, биле су неке, неки територијалци у неким сивим униформама, војним, оним старим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Они, видели су се по граду, мислим са дугим наоружањем да иду по граду, то је било видљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како их то видите по граду, да ли су држали неке страже, како сте закључили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, видите, ја сам их тада виђао, пролазили су, ишли су у мензу у «Балкан», ишли су мензу, тамо ишли, у том правцу од школе преко улице, у фабрику «Балкан», тамо је био ресторан, у пролазу. Ја нисам тачно видео да ли су држали страже, али су ишли ту, углавном са дугим наоружањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог 26. марта у вечерњим сатима имали прилике да видите неке запаљене куће?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: 26.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 26. марта од када сте Ви ту, да ли сте видели у вечерњим сатима, сутрадан, тих дана? Оно што сте видели, да ли сте видели?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја нешто нисам обраћао пажњу, право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке колоне да излазе из Суве Реке, да пролазе кроз Суву Реку или да сте чули да напуштају Албанци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Тих дана да ли сам виђао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Суву Реку, тих дана док сте били ту?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: То је било касније, овај, колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Десетак, петнаест дана, отприлике, виђао сам колоне које иду од правца Дуља према Призрену, виђао сам и да се враћају колоне. Сада, куда се ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, зашто су те колоне се стварале, због чега, где иду, зашто напуштају?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Наводно им је речено да иду према албанској граници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нико није образлагао зашто пролазе, практично ми нисмо ни разговарали са њима, ја сам само виђао да колоне иду, нисам се упуштао у разговор куда иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ишта познато везано за страдање породице Бериша?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: То питање сам имао и овај у овом, изјави коју сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало говорите, молим Вас.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја сам за тај случај практично чуо и право да Вам кажем, изненадио сам се, неколико година после мог повратка са Косова. Да ли је било на телевизији или у штампи сам читао, не знам, углавном видео сам да је, прочитао да је настрадала нека породица Бериша, за коју ја нисам чуо, не знам о којој се породици ради, тако да деловало ми је чудно, поготово што се у почетку није ни наводило који је то датум био да бих знао, бар да се оријентише човек где је, шта, али ако нисам у том периоду када сам био доле знао за тај случај, онда значи да за тај случај, кажем, после пар година сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, пошто је командант 37. одреда био Митровић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант 87. одреда Ранђеловић, да ли је могао командант 37. одреда да нареди нешто команданту 87. одреда?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Командант 37.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 37., да нареди нешто команданту 87. одреда, да ли Ви имате то сазнање?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја мислим да је могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то мислите, по чему закључујете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, мислим да му изда наређење, Ранђеловић је извршавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али како то мислите, по чему мислите?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, зато што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте присуствовали некада некој наредби или?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Разлика је ту у 37. и 87. одреду, у практичној важности 37. одред је одред обучених људи, добро обучених људи, 87. одред је одред у коме сам и ја био, значи у тој чети, то су необучени људи, слабо обучени, у међувремену ту су спадали људи који нису никакву обуку прошли, један испадне због боловања, један због, практично тада када сам ја повео ту чету, ту чету од три вода, према Сувој Реци, то је пола људи било који нису по формацији 87. одред, него замена овај испао због боловања, овај напустио службу и један тамо, други тамо, а

бројно стање је морало да се надомести. Ту је знатна разлика између 37. и 87. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали прилике да чујете неку наредбу команданта 37. одреда команданту 87. одреда, да ли сте имали прилике да чујете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали прилике? Реците, ја сам схватила да Ви током, почетком 1999. године да Ви уопште нисте видели Митровића, не можете да се сетите да сте видели?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не могу да се сетим, али ја мислим да га нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате Митровића?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Знам Митровића из 1998. године, рекао сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из 1998., да ли можете да га опишете, како је изгледао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, Митровић је моје висине, отприлике тако, црна коса, мислим да је мало чеоно овај слабије косе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је униформу носио, да ли је носио чинове?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Чинове, једно време знам да нисмо ни носили чинове, само да ли ће то бити 1998. или 1999., сада, али је носио чинове. Мислим да је носио чинове, мислим да је имао чин потпуковника или тако, мислим да је потпуковника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неке активности са локалном полицијом Суве Реке?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Практично, Ви седите ту?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Није, то је, да Вам кажем, то није увезано деловање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није везано?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Није увезано деловање локалног ОУП-а нас који смо штитили практично неки терен од терориста, они су имали своје активности, ми не знамо шта они раде, ми смо имали те активности, зна се да су људи лоцирани на тим местима и то је наш задатак био, да не буде долазака терориста да не уђу у град, практично, јер ми смо били стационарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сачињавали некакве извештаје као командир Треће чете, да ли сте сачињавали извештаје?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мислим, после 2000. или 2001. извештај за штаб одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: За штаб одреда, нишког одреда, 87. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 87. одреда?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 1999. године, да ли сте сачињавали неке извештаје?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мислим да нисмо, мислим да нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да нисте?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у списима постоји један извештај о ангажовању Треће чете 87. одреда ПЈП на Косову и Метохији у току 1998.-1999. године, извештај је сачињен 28. октобра 1999. године са Вашим потписом.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Онда је то тај извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Онда је то тај извештај, тај један извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту стоји да је током 1999. године Трећа чета 87. одреда ПЈП била смештена у местима Сува Река, Рештане и Дуљу. Да ли је тада када сте дошли, да ли је било припадника Треће чете 87. одреда у селу Рештане?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, то је периферија Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то Ви подразумевате под периферијом?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јер из Суве Реке када се иде према Ораховцу, насеље на ободу овај Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било у месту Дуље?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Горе су били два вода и то су водови који су били пре него што смо ми дошли. Јер, видите, 1999. године био је практично ослабљен састав наших јединица на Косову до марта. Једноставно, било је на појединим местима наших људи и два вода су се из 87. одреда, односно из моје чете, стално мењали на Дуљу, месец дана буде

један део, после они се повуку и иде замена и тако је ишло практично ти људи су затечени када смо ми стигли у Суву Реку, они су били у Дуљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били, у Дуљу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У Дуљу, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Рештанима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У Рештанима, не, не, у Рештанима смо ми када смо дошли 26.-ог, Рештани, периферија Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте затекли неког ту, да ли је ту била нека смена?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, не, ту смо ми се поставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам, јер у списима такође имамо депеше и постоји једна депеша од 09. марта 1999. године о ангажовању припадника 37. и 87. одреда ПЈП који су били 15. и 25. фебруара упућени на испомоћ Секретаријату у Призрену. И ангажовање ових припадника завршава се 16. марта. По овој депеши, дакле, из СУП-а у Крушевцу, ангажовано је два вода Треће чете 37. одреда и један вод Треће чете 87. одреда.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И из СУП-а у Прокупљу, један вод Треће чете 37. одреда и један вод Треће чете 87. одреда ПЈП.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада мене интересује ово, ако је требало смену извршити и каже да се смена изврши 16. марта 1999. године у 11 сати, Ви кажете да је цео, комплетно 87. одред, та Трећа чета, да је већ 26. марта била на позицијама, али овде стоји од 16. марта.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Видите, то сам рекао малопре. Рекао сам малопре, два вода су била на Дуљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога Ви чекате онда, то су остали водови из Прокупља, из Лесковца, из Враћа, да ли је тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Видите, још једном да појасним, малопре сам појаснио, али Прокупље у мојој чети, има два вода, а Крушевац има четири вода, шест водова у мојој чети. Командир чете сам ја, заменик командира чете је овај Томић из Прокупља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, овог 16. марта 1999. године, када су упућени ови водови Ваше Треће чете, ко је са њима ту? Ако сте Ви командир Треће чете, мени је логично да сте Ви били са њима, зато Вас питам, ко је са њима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Разумем питање, али није отишао, нисам ни ја отишао, није отишао ни мој заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује њима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Имају они командире водова. Командир из Крушевца је био један вод и из Прокупља један вод. Они имају своје командире. То су руководиоци, то су руководиоци практично на Дуљу. Е сада, њима, они су подређени 37. одреду пошто 87. наша чета није била доле, тада у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми сада ово, овде стоји да сте извештај о ангажовању Треће чете 87. одреда поднели команди 37. одреда ПЈП. Зашто њима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Извештај је поднет ономе ко је тражио, ја се сада не сећам, да ли је тражила команда 87. одреда или 37. одреда. Углавном, била је нека депеша којом је тражен извештај да се одговори тај како је, које су активности биле и онај ко је тражио, значи, очигледно је онда 37. одред тражио, команда да се пошаље извештај и извештај је послат тамо ономе ко је тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви послали команди 87. одреда извештај?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, то је у Нишу, знате шта, то је исти овај 87. одред више није имао команданта, покојни Ранђеловић је погинуо, практично то је преузела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је касније било, то је у априлу било, 24. априла, ја Вас питам за овај временски период.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: 37., ако је 37. тражио, 37. је послат. Онда је отишао и 87., то је фотокопирано тамо па дат и 87., ја на једну адресу сам послао тамо ко је тражио. То је иста зграда, мислим, седиште одреда је у Нишу, у СУП-у Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали страдале у том временском периоду од 26.марта када сте Ви дошли?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали рањене?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Имали смо рањене на Дуљу, ја не знам када је то било, да ли крајем априла од бомбардовања, касетним бомбама, крајем априла и почетком маја мислим да је, ја сада са датумима не могу да се сетим сигурно, овај, касетним бомбама у току ноћи је засут један објекат где су наши људи били и једно седам-осам људи је повређено, Варварин, Ћићевац, можда и више, чак и десетак, ја право да Вам кажем, не знам, ту је било око петнаестак људи на том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Дуљу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: На Дуљу, на Дуљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали оштећење неких возила на Дуљу, да ли се сећате? Ви када сте подносили извештај, кажете, «приликом НАТО бомбардовања на Дуљу теже је оштећен «дефендер М-678-018», власништво СУП-а Прокупље.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Онда је то то, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то «дефендер»?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: То је цип, цип овај теренац, условно речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то цип, пазите, Ви дајете тај извештај, какав је то цип, Ви баш прецизно наводите који је, како изгледа?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: «Дефендер», као «ланд ровер».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као «ланд ровер»?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Као «ланд ровер».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па, да ли је плави, ја не знам, право да Вам кажем, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште, ко је био задужен тим «ланд ровером- дефендером»?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У том периоду је мој заменик био на Дуљу, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли овај Белић Јован?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, није он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сте спомињали.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Он је полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био задужен, је ли знате ко је био задужен тим возилом?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не знам, не знам. То сигурно зна Томић мој заменик имајући у виду да је то возило прокупачко и да он зна од његових људи ко је задужио возило, право да вам кажем ко ће то да памти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ранђеловић Зоран које возило је возио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Он је путничко возило, неки «Мерцедес» у њему је ја мислим и имао тај смртни случај, мислим да је «Мерцедес», нисам сигуран, али мислим да је «Мерцедес», а из Ниша право да вам кажем до Призрена чиме је дошао неко теренско возило, само не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам Вас добро разумела, када сте дошли у селу Рештане није било припадника 87. одреда?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, 87. не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер било је сведока који су говорили о томе и да је било, да је и 87. одред био у селу Рештане?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, ја кад сам дошао значи 26. у Суву Реку из моје јединице, а то је 87. одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Из моје јединице само та два вода су били на Дуљу, значи у Сувој Реци није било никога, из моје чете, из Треће чете 87. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки позивни знак?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: «Чегар 130».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш био?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесте, 130.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 130, да ли знате који позивни знак је имао Митровић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: «Чегар 1».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, ако се не сећате да сте га уопште видели тада, да ли сте били некада са њим у контакту путем радио везе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мислим да нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је било његово командно место тад кад сте Ви дошли?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Тада не знам, али после неколико дана, мислим да је било изнад Суве Реке према Призрену, неки подрум вина или шта ли је ту у том делу. Један брежуљак. Широко, како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је све био ту?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ту је и Ранђеловић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је и Ранђеловић био.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ранђеловић је ја мислим сутрадан дошао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је сутрадан Ранђеловић дошао, шта то значи сутрадан, 27.?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јер то вече он није, по логици ствари ако је требао да дође, требао је доћи са нама, са нама у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јесте ли Ви у контакту са Ранђеловићем па знате да је 27. већ био ту?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да ли смо у радио вези били у контакту, али мислим да смо контактирали. Ја сам Ранђеловића виђао значи на том месту горе и он је тада рекао да, мислим то је подрум неки хангар шта ли је, ту сам га виђао, Ранђеловића, а Митровића нисам виђао, чуо сам да је ту исто његово место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред њих, да ли знате ко је још био ту?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мислим да је тај штаб 37. и 87. да је ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаб 37. и 87.?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да. Мислим да је био, ако штаб подразумевамо Митровића и Ранђеловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је штаб?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: То је штаб и још два, три човека који воде администрацију и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли уопште до тог «Метохијавина»?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли до тог командног места?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте отишли први пут?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па после једно пет, шест дана после доласка у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Бобек Вуксановић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Бобек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бобек, то му је право име, Бобан Вуксановић, Бобек Вуксановим му је право, али сви га знају као Бобана Вуксановића? Да ли знате ко је то?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: То могуће да је доктор, ако је то доктор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Локални доктор у Сувој Реци, Бобан га зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био негде формацијски, да ли је припадао негде, да ли знате то?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не знам. Виђао сам човека по Сувој Реци али не знам да ли је припадао било коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да контактирате са Репановић Радојком командиром ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па виђао сам га пар пута у тим измештеним местима, јер та полицијска станица одмах после бомбардовања то се премештало из једног објекта у други, па због те ваздушне опасности, виђао сам пар пута Радојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад 26. кад сте дошли у вечерњим сатима, па сте дошли испред ОУП-а Сува Река, да ли сте видели да ли је било неке страже ту?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Страже, испред ОУП-а, па вероватно је било, право да вам кажем нисам то баш обраћао пажњу, ту је начелник, значи био је испред ОУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где је начелник ОУП-а, где је у том моменту био смештен, он Вас је сачекао кажете испред ОУП-а Сува Река, да ли знате где је он био смештен?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ушли смо у објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушли сте у објекат?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да, да. Ту пита како сте прошли у путу, питао ме је и онако чисто необавезан разговор док смо чекали да Сикетић дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сикетић нам је кад је био саслушан овде у својству сведока, он је говорио да су се они изместили много пре бомбардовања, пре почетка бомбардовања, дакле једно 10 – 15 дана да они већ нису били у Сувој Реци, да ли то знате нешто о томе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његово командно место је било у селу Мовљане?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја кажем вам, 26. ја их нисам видео у Сувој Реци, ми смо њега звали и он је дошао из тог правца, из правца Ораховца. Он је дошао сам практично са возачем, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није о томе говорио, зато Вам предочавам.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да, јер он је дошао кажем да размести људе, ја не знам куда ћу људе, знате. Довео сам ту, речено је да пратимо 37. одред, ја не знам где је 37. одред, треба ми командир, командир чете да ми каже где су да би ми ишли ту у том правцу. То је поента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тад док сте били у Сувој Реци приметили да су неки објекти били напуштени, неке куће, да ли сте имали прилике да чујете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У Сувој Реци, па видео сам град је пуст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ишта познато, град је пуст.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Град је кажете био пуст?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тад чули, да ли је уопште неко говорио о томе да су били постављени неки локатори у Сувој Реци? Да ли Вам је било познато да је вршен неки претрес?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нешто је спомињано око неких локатора, право да вам кажем тамо преко пута игралишта негде нађено је нешто, сад

да ли је то локатор или, ми нисмо стручњаци право да вам кажемо да знам да ли је локатор, али је то од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим тад кад сте дошли?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад тих дана, кад сте чули, то је касније? Тих дана да ли сте чули? То је касније било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не тад, није тог дана нисмо се ми бавили са тиме знате, око смештаја и око то после неколико дана или то је случајно се налетело, негде тамо иза игралишта чини ми се да је нађен неки локатор, на трибинама или где ли, ако је уопште локатор, то је опет претпоставка, ја немам повратну информацију да је то локатор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је сведок Обрадовић Горан, говорио о томе да је 87. одред имао плаву униформу, дакле баш плаву униформу, Ви кажете да је била са неким нијансама маскирна плава униформа?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Маскирна, мислите једнообразна плава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једнообразна?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ма не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Наши људи из Крушевца, па видите ми тада плаву униформу опште нисмо имали ни у редовној служби овде, не на Косову, и овде су се послови обављали у тој интервентној, односно звала се радно маскирна униформа. То је она шарена маскирна, то је наша једина униформа у то време била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли постојала разлика између униформе 87. одреда и 37. одреда?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Видите ја не могу да се сетим сада да ли су они, они су имали две врсте униформи, али да ли су тада имали, да ли су носили исту униформу као ми, маскирно плаву јер су и ту носили, јер имали су неку зеленкасту исто маскирну, сад нисам сигуран, јер право да вам кажем сад Сикетића ја сад кад би регистровао, ја сам њега то вече видео, нисам сигуран у којој је униформи био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код тужиоца кад сте били саслушани, 20. маја 2005. године, Ви сте рекли да 26. марта увече стигли сте у Суву Реку и испред зграде ОУП-а Сува Река, Вас је дочекао Сикетић Зоран, командир Треће чете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Видео сам тај део извештаја, сад кад сам и видео сам да ту није то прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте видели то?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па имам изјаву, примерак изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то сте накнадно после овога кад сте били саслушани или?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да, па ја сам био саслушан у Крушевцу и примерак изјаве је код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је дошло до тога, Ви сте тад говорили да Вас је баш испред зграде ОУП-а сачекао Сикетић, а сад говорите да Вас је сачекао Витошевић и да тек по позиву је Сикетић дошао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да, то је тачно. То је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте овако изјавили код тужиоца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па знате шта то је дистанца и човек не може детаља да се сети, кад мало реконструишеш ток ствари, то је. Зашто би ми чекали сат времена испред СУП-а, знате, ја онда видим да Сикетића смо чекали, ја сам навео у изјави да је Сикетић био ту. Мислим то је истина, ово што сам сада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неке траке око рукава?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: '98. смо носили, '99. нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '99. нисте?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја, моја јединица није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам Вам предочила да Сикетић уопште није говорио да је долазио испред ОУП-а Суве Реке, 26. марта, он је говорио да је пре подне да су ишли у претресање терена, да је тад тога дана трпео јаку ватру, да су имали три тешко рањена?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: 26.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ниједног тренутка није споменуо да је био испред ОУП-а Сува Река, да Вас је дочекао.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Он је био испред ОУП-а Сува Река, он је одвео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Не. Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Био је, био је сигурно. Ко ће да ми одведе људе на та места на које треба да се поставе, а њему сам морао да се јавим да он одведе људе јер ја не знам куда ћу отићи, изгинућемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли сте уопште чули да је било неког пљачкања кућа, имовине Албанаца, да ли сте чули нешто о томе? Тих дана наравно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Тих дана. Нисам, нисам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули о томе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, тих дана нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па за цео случај ја сазнајем после две, три године из штампе. Мислим то је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да Вас питам да ли сте имали неко упутство како да поступате са цивилима ако наиђете на њих?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја нисам сигуран, мислим да нисмо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А ако познајете Митровиће од раније и Ранђеловића, има ли неке разлике код њих у конституцији, висини, боји пути, боји косе, не знам у чему још?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па Митровић је виши од Ранђеловића. Ранђеловић је више таман у лицу од Митровића. Код покојног Ранђеловића глава је мислим округла, а Митровић је мало другачије конституције, лик, мислим лик разликују се, знате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А тело онако, ко је крупнији и тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Крупнији је Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је Јовановић Богољуб? Овде се спомиње да су га звали «Брус Ли», не.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јовановић Богољуб?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пардон Станковић Миодраг, Станковић Миодраг, погрешила сам име и презиме?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био и где је био тих дана?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Он је после смрти покојног Ранђеловића водио практично 87. одред, да ли је то овако што кажу «ад хок» постављен или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли био тих дана са Вама ту?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Није, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Није кад је погинуо покојни Ранђеловић, дошао је уместо њега његов заменик, мислим да је овај што рекосте Богољуб, Боги су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то сам хтела да Вас питам, ко је Јовановић Богољуб је ли знате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Он је официр у одељењу тада био, а сада мислим не знам, официр у одељењу полиције Лесковац, тада је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли био у то време ту у школи тој основној са Вама?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Био је али он је касније када је покојни Ранђеловић погинуо, значи кад је покојни Ранђеловић погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Богољуб је тек онда био?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Е тек онда је дошао, то је после месец дана од нашег доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да сте довели 4 вода у Суву Реку, 2 вода узима Сикетић, пошто сте га дочекали и одводи их, рекосте и да је задатак Ваш као «Б» одреда, «Б» формације да држите достигнуте линије и терен, код тужиоца сте употребили термин да направимо као неку границу ослобођене територије и да исту сачувамо од евентуалних напада и упада?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па то је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли тако, шта је за Вас, граница тог дана кад сте дошли, граница коју Ви чувате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Тамо где је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По Вашем сећању где је та граница?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па то је тај потез периферија Суве Реке, Рештане, те задње куће према шуми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли задње куће Суве Реке или?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Суве Реке и тог села Рештана. Рештане се настављају на Суву Реку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А то се наставља једно на друго?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да, да. То је у ствари спојено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко командује са ова два вода, Ви или Сикетић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Командири.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, Ви или Сикетић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја командујем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али он их је одвео, Ви сте остали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко командује њима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Они имају командире водова.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, ако ко командује?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Ја командујем са њима, Сикетић поставља на тим, поставио их је на тим, могао сам и ја да идем са Сикетићем је ли знате да идем ја са Сикетићем да видим где ће Сикетић то да постави, то сам могао али већ је падао мрак, остала су два вода, треба да сместим њих у граду Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим Вас, хоћете паузу?

Дајте да направимо паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

Настављено у 16,25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу како се осећате? Добро.

Можемо да наставимо. Изволите.

Хоћете позвати сведока молим вас.

Можемо да наставимо, изволите питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само имам још пар питања господине Гркајац. Искрено да Вам кажем мени је ту мало нејасно како то све изгледа на терену, везано за командовање ко је коме надређен, ко је коме подређен, јер смо у овој судници чули неке друге приче на ову тему, ево сад испада да Вашим људима командује командир Треће чете из 37. одреда, дакле ова два вода?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Мојим људима командујем ја. Ја сам комановао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко командује са Ваша два вода на Дуљу пре него, док је цео 87. одред овамо у Србији?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Е тај период је био значи без командира чете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нема командира чете, нема командира одреда? Нема ни заменика командира чете ни заменика командира одреда, је ли тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко њима командује?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Два вода значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко њима командује, са ова два вода на Дуљу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па 37. командир чете 37. одреда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ми смо чули одред, ми смо чули приче 37. одред нема везе са јединицама «Б» формације, разумете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Неко мора да је те људе позвао да дођу доле, није то, нису они отишли сами сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли може, Ви сте били у Сувој Реци све ово време до 15. маја?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какав је однос са локалном полицијом, са редовном полицијом ових 37. одреда и вас као некога из јединице 87. одреда, да ли Ви можете што да наредите?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Командиру станице полиције?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А он вама?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Ранђеловић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ранђеловић је могао мени, он је мени по вертикали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, да ли он може да нареди што овоме Витошевићу, односно Репановићу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па не може да нареди, али евентуално ако нешто треба ишао би преко начелника СУП-а у Призрену који је њима надређен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Преко начелника СУП-а у Призрену?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да, то је по некој хијерархији, нема ту друго. Конкретно покојни Ранђеловић је могао да нареди, а овај ако не извршава, знате. Онда Ранђеловић би могао да се обрати само начелнику СУП-а Призрен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте Ви дошли у Суву Реку 26. претпостављам да сте преузели команду и над ова два одреда у Дуљу, на Дуљу што су били?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од кога сте преузели? Под чијом су командом били?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Једноставно ја сам их преузео кад сам стигао доле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А не знате од кога сте их преузели, из ког састава сте их изузели?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Па не, они су једноставно моја чета уместо четири кад смо стигли доле, од тог момента 6 људи, значи два резервна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко су командири тих водова? Да ли знате ко су били?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Јер то је мештано.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Они су били Прокупачки је ли тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Један је вод Прокупачки а један Крушевачки.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па шта је 4-2?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:4-2, да. Таква је формација Треће чете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Само име и презиме ако се сећате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Ја мислим да су из Крушевца Вучковић Мирољуб, а из Прокупља не знам, чини ми се један дечко млад је крупан, само не могу, не знам му име. Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Осим оног што сте објаснили везано за Сикетића да ли Вас је сачекао у ОПУ-у Сува Река или не, да ли у свему осталом остајете при ономе што сте рекли тужиоцу маја 2005. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се рекли сте да сте дали исказ тужиоцу.

Да.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Па остајем, остајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само гласније.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Остајем, остајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте нам објашњавали, кад Вас је суд питао за колоне, које су одлазиле после десетак, петнаест дана како сте рекли, па су се неке и враћале, па на питање зашто су тамо ишле, Ви сте рекли наводно им је речено да иду према Албанској граници, па Вас је суд питао, а ко им је то рекао, па нам нисте на то одговорили, сад Вас ја то поново питам ко им је то наводно рекао да иду према Албанској граници?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Видите ја са њима нисам контактирао, са тим људима из колоне, то ми је неко од полицајаца рекао да су они то рекли. Неко од полицајаца је разговарао у пролазу, куда идете, каже према Албанској граници, али то је све било у пролазу. Ја сам те колоне виђао што кажу са дистанце, нисам ја био близу пута, они су путем ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али кажете наводно им је неко рекао да иду према Албанској граници, ово што нам одговарате није одговор на то питање па Вас питам ко им је то наводно рекао да уду према Албанској граници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште ко им је рекао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да ли полиција из тамо из одакле, они су од Дуља долазили, ми смо питали каже полиција, нисмо рекли одакле су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Из тог правца су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више везано за то. Само још једно питање од кад сте Ви у пензији?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Од пре две године?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то је после исказа који сте дали тужиоцу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је аутобусом дошао са четири вода, да је Сикетић одвео два вода, ту је господин Крстајић га је питао око тог Сикетића, али ме интересује шта би са ова друга два где осташе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У школи и обезбеђење саме школе, спољно обезбеђење.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко му је рекао да ће га сачекати Сикетић и да се јави Сикетићу или да ће он, ко му је то рекао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Командант одреда покојни Ранђеловић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ранђеловић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У Призрену.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли он поменуо баш тога?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесте. Рекао је твој командир чете 37. одреда, а то је Сикетић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Доста детаљно је питао господин судија Крстајић, али ипак да ли сте имали Ви од некога наредбу да претпотчините тај вод Сикетићу, та два вода?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како Ви можете да командујете њима кад их је он одвео ван вашег је домашаја, ван вашег седишта, како?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Видите, видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила да их је он одвео само да их смести.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Само да их смести и Сикетић се враћа у своју јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да их смести. Јесте.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Сикетић се враћа у своју јединицу, он само да покаже места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно, рекли сте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам то разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је, зато ја нисам продубљивала више о томе јер је децидирано рекао да их смести.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: То је моја јединица и даље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, извињавам се.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Али је Сикетић знао локације које ја не знам да покажем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је дошао сведок у Призрен, да ли сте чули тамо да ли је било неко бомбардовање у Призрену?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта сте чули?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Чуо сам да је бомбардована зграда МУП-а у кругу касарне.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли сте ишли у МУП или имали неки контакт у СУП-у Призрен када сте дошли ту, јесте ли имали неки контакт са нечелником СУП-а или командиром станице у Призрену?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, у Призрену не у СУП-у.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, дошли сте у Призрен кажете око подне 26.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кома сте се јавили, само команданту вашем?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ми смо у Призрен дошли у фабрику у ову фабрику и ту смо били у фабрици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А нисте. Овај ауто што Ви кажете «дефендер» је ли то цип марке «Ланд ровер»? Шта то значи «дефендер»?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:То је исти тип како да вам кажем ја нисам механичар, по изгледу је исти, готово исти као «Ланд ровер», али има неких специфичности, савременије од «Ланд ровера» и то је возио Прокупачки део моје чете тако да ја нисам уопште ту само имам податак да је то оштећено горе на Дуљу и то не знам ни ко га је возио.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Они су користили то.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли кад сте дошли у Суву Реку, пита председник већа да ли сте приметили нешто карактеристично, Ви сте рекли да није било људи, није било света је ли на улицама, а јесте ли приметили касније неки дан исељавање неко да је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Па витите то стање је трајало док сам ја био у Сувој Реци, пратктивно мало је људи било у Сувој Реци.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где сте видели те људе који се исељавају? Одакле се исељавају, одакле иду те колоне које сте помињали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Те колоне не односе се на људе из Суве Реке, него људе који долазе у транзиту рекао сам од правца Дуља.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Дуље се налази на путу Призрен – Сува Река?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Јесте.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не знам.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Дуље је на правцу Приштина – Призрен.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е то.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Сува Река.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Призрен?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Приштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приштина, не Призрен. На другој страни.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли према Приштини или према Призрену од Суве Реке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Приштини.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Према Приштини.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А према Приштини, добро. Наташа је тамо била.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, полако, молим Вас. Је ли Ви знате где се налази? Немојте тако. Госпођо Кандић, молим Вас је ли Ви знате где се налази Дуље?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Знам Дуље, знам Дуље где се налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите Ви шта знате.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Дуље се налази између Суве Реке и Приштине. Иде се ако гледамо од Призрена, иде Призрен, па Сува Река, па Дуље, па Приштина.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Немам више питања. Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми колико је од прилике било сати када Ви предајете Сикетићу водове?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Било је пред само вече.

НАТАША КАНДИЋ: Пред само вече?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Сатницу не знам, али пред само вече управо из тих разлога ја бих отишао са Сикетићем да видим где ће да постави водове, али сам се журио да ја сместим.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли било на пример пре 4, после 4?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:После 4 сигурно, пошто је то март, било је после 4.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли Ви видите некога из полицијске станице?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Па кажем Вам начелника овог.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, Витошевића.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Витошевића.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли њега видите унутра, негде?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Не, напољу је био. Ја кад сам изашао из возила на тротоар, сад та слика ми стоји пред очима, он је стајао испред, на тротоару испред зграде одељења полиције, одељења унутрашњих послова. То је то, е сад да ли је био полицајаца ту испред у обезбеђењу зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам, питала сам. Немојте понављати.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Не могу сад.

НАТАША КАНДИЋ: А колико Ви остајете ту испред полицијске станице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око један сат, рекао је, све је то.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Око један сат, због Сикетића и зато кажем оно, онај исказ претходни Сикетића смо чекали, шта би иначе радили ту сат времена, чекали смо Сикетића.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а шта кад Сикетић долази и Ви му предајете и шта Ви онда?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Не, питам Сикетића где ћемо ми сада, не знам можда је Сикетић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић објаснио је, немојте се понављати, све је објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: Да је објаснио где иде он после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не, објаснио је.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја идем у Основну школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Основну школу, питан је где која Основна школа, све је објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: Нисам ја схватила да Ви идете у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је објаснио.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја водим друга два вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више, немојте молим Вас ово већ по који пут понављате, немојте више.

НАТАША КАНДИЋ: Добро и колико остајете у школи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ту се смештамо и ту ноћимо у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остао је до краја.

НАТАША КАНДИЋ: Следећег дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До краја је рекао, је ли тако сам разумела.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У школи и око смештаја, док сам ја био на Косову, ту нам је била локација. Знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, тако сам разумела.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Е али како локација, локација ту смо то прво вече смо преспавали ту, мада сад нисам сигуран да ли је било узбуне још те прве ноћи јер имало је сирена сећам се првих дана, после то није се ни чуло, око узбуне, кад год се сирена појави ваздушна опасност ми смо излатали из школе, ко где, шта коју позицију је заузео да се склони јер рачунали смо да ће евентуано школа, у школи су људи смештани и '98. године, тако да се знало ту да има полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви знате ко је Горан Спасић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Знам, знам Горан Спасић.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте видели њега тада?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мислим да нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Ненада Стојковића, је ли познајете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ненад Стојковић.

НАТАША КАНДИЋ: Из Лесковца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: То је бивши начелник СУП-а у Лесковцу, знам.

НАТАША КАНДИЋ: А јест га видели тада?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нисам. Ја не знам. Нисам, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли оне чете које одлазе, које одводи Стојковић, кад се Ви састајете са њима поново?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Са киме?

НАТАША КАНДИЋ: Са овим четама које сте предали.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: А водове.

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ово што је мислите Сикетић одвео и разместио?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Сутрадан сам ја те људе, ја сам морао као командир чете да видим где су ми људи.

НАТАША КАНДИЋ: Па кад одлазите?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Сутрадан. Сутрадан ујутру.

НАТАША КАНДИЋ: А где одлазите?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Периферија Суве Реке, до Рештана, људи су били једно одељење размештени на неким кућама, од прилике 100 метара или тако 200 метара између једне и друге позиције.

НАТАША КАНДИЋ: Где, где?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Периферија Суве Реке и Рештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је периферија Суве Реке, на шта мислите конкретно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па то вам је Рештански пут од СУП-а негде, ја мислим да је тај пут од СУП-а негде полази, тамо косачки ми се иде према Ораховцу, па куће са десне стране од тог пута према шуми.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли то у оквиру на доњем делу према Рештанском путу или даље?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Цео тај потез људи су на неколико тачака размештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли би се снашли на фотографији, погледајте фотографију. Да ли је то овај пут који води према Ораховцу, Рештански пут?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Требало би, то је једини мислим пут, чини ми се да је једини пут према Ораховцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли то значи да се Ваши људи налазе и на Рештанском путу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ту вече да, кад их је Сикетић одвео.

НАТАША КАНДИЋ: А где се налазе? На улици, на пунктовима или у кућама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, у кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је у приватним кућама.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Напуштене куће и ту су људи у тим помоћним објектима код кућа, ту су смештени. То је положај неки као, да се назове положај.

НАТАША КАНДИЋ: А јесу ли Ваши ти људи учествовали у претресима кућа?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не. У претресима кућа не. Наши људи нису имали, ја сам споменуо у почетку, нису имали активну улогу, активну улогу у смислу кретања са терена, у смислу претреса кућа. Наши људи су били стационарни ту где су и осматрају терен докле их видокруг.

НАТАША КАНДИЋ: Али у оваквим ситуацијама када Ви предајете некоме из 37. одреда, да ли онда то значи да онда они спроводе активности и акције које спроводе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, по ко зна који пут, предао је само да би се сместили ти људи.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја нисам њима предао људе да би им он командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јасно је, молим Вас, немојте.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, ја бих рекла да није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што они, није њихов задатак да они буду на полицијским пунктовима, то је посао у надлежности 37. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да их смести. Не, госпођо Кандић. Госпођо Кандић молим Вас није споменуо ни у једном тренутку да је било на пункту.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него да смести да преноће, да преспавају. Каже тамо су.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, на линији, на линији.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас на Рештанском путу нема никакве линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није пункт уопште спомињао. Није пункт он уопште спомињао.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево да нам он поново објасни. Да ли се они налазе на Рештанском путу.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не на путу, нисте Ви то добро схватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У приватним кућама.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Дубље унутра по 100-200 метара према шуми, разумете у том правцу.

НАТАША КАНДИЋ: Лево и десно бочно од Рештанског пута?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не лево, лево је град.

НАТАША КАНДИЋ: Десно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Десно према шуми. О томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није нејасно, немојте није нејасно.

Поставите следеће питање. Господине Ђурђићу, немојте, тако молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Десно је насеље, десно су улице, тамо је Шаим Гаши, Мухарем је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Тамо они улазе. Да ли Ви сутрадан кад срећете своје људе, да ли имате неки састанак са њима, да ли вам неко подноси неки извештај?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја сам обишао те људе да видим има ли каквих новости, има ли каквих сигнала да неко из шуме, то су крајње куће према шуми. Да ли има неких опасности, нисам ја држао колективно с њима састанке јер они су на различитим местима, физички не могу да држе.

НАТАША КАНДИЋ: Где на различитим местима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Један део, једно одељење рецимо вода, то је 8 људи је на једном месту.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је то место, кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватна кућа.

НАТАША КАНДИЋ: Чија кућа?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па откуд знам чија је, неког мештанина Суве Реке.

НАТАША КАНДИЋ: Па где је мештанин?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мештани су отишли, то су куће, све су куће биле празне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у селу Рештане било Ваших људи, у селу Рештане?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Било је то вече јер Сикетић, између осталог и ту оставио људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви знате кад су ваши људи дошли да ли су те куће биле празне?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Празне.

НАТАША КАНДИЋ: То вам они кажу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Кажу да су биле празне и ништа необично ту није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, немојте више упадати.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас какво је ово повлачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, с ким Ви полемишете? Молим Вас госпођо Кандић, са ким Ви полемишете, молим Вас госпођо Кандић, са ким полемишете?

НАТАША КАНДИЋ: Па не може он стално нешто коментарише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, Ви имате једну опомену, следеће је кажњавање.

НАТАША КАНДИЋ: Само бих Вас још питала кад сте дошли 26-ог у Призрен да ли сте Ви позвани од стране неког из 37. одреда можда, команданта Митровића, неког другог ради објашњења шта ће се догађати, шта је ваш задатак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, одбијам питање. Јесте ли Ви чули да он уопште се не сећа да је контактирао са њим?

НАТАША КАНДИЋ: Тог дана кад сте Ви у Сувој Реци 26. да ли Ви видите, да ли пролазите поред аутобуске станице?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Тог дана кад смо стигли у Суву Реку?

НАТАША КАНДИЋ: Тог поподнева, Ви кажете можда је било после 4, да ли пролазите поред аутобуске станице?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Главни пут је који води до СУП-а, аутобуска станица чини ми се да је са леве стране.

НАТАША КАНДИЋ: Из ког правца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Из правца Призрена.

НАТАША КАНДИЋ: Са леве стране? И шта видите на аутобуској станици, да ли можете да се сетите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште нешто видите?

НАТАША КАНДИЋ: Па ваљда нешто види, не може да не види ништа, аутобуска станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао шта је видео, само да је напуштено, било да је празно. Одговорио је на моје питање.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ништа ја нисам видео необично на станици.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли Ви видите бензинску пумпу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ту је и бензинска пумпа негде близу СУП-а исто око станице и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли видите ту нешто да се нешто догађа или?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не. Видим али се ништа не догађа.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате где се налази Занатски центар?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам кажете шта Ви наредних дана, почевши значи, шта Ви радите, по подне идете у школу и шта?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Видите, наредних дана ја обилазим положаје, дајем људима савете.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али од 4 по подне.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Тог дана мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Кад смо стигли? Сикетић одводи ова два вода, каже да је довољно да се покрије тај правац према Ораховцу. Ја ова два вода одводим у школу. Људи се задужују шта има од опреме, оно што је повежено из Крушевца, а што није на личном задужењу, а људи се задужују, недостајећа још опрема јер са собом су људи понели само оно што је на личном задужењу, нема оно што је камионом повежено за потребе јединице. То је све ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите само конкретно на питање шта радите тих дана, тог дана, по подне, то је питање било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Смештамо се у школи, обезбеђујемо објекат, анализирамо са које стране, како, шта јер ми смо тек стигли, одакле може да буде опасност.

НАТАША КАНДИЋ: Укупно вас колико стиже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, све је то рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Колико аутобуса?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Два аутобуса, четири вода.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви имате неки папир из којег се види да сте Ви 26-ог ујутру кренули?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: 26. ујутру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто, зато што постоје депеше и кад су смене, разумете, постоје писмене депеше и тачно се види кад је који вод ангажован, када су смене, када морају да се јаве, разумете. Да ли Ви имате нешто тако написмено да сте Ви тог дана мобилисани?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мислите да ја то имам лично или у станици? У станици мора да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте, јесте ли усмено? Ми нисмо добили такав извештај, само имамо ове депеше и по тим депешама управо које сам вам и предочавала то стоји да је 16. марта 1999. године да је требала да се изврши смена и више ништа нема.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Депеше стижу од МУП-а, МУП шаље СУП-у Крушевац, СУП Крушевац шаље подручним станицама полицијским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам говорим нема тог дана 26. марта да сте Ви са неким водом се јавили у СУП у Призрен. Разумете, последња депеша је та од.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Депеша има сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 09. марта и ангажовање припадника 37. и 87. одреда и све ово што сам Вам прочитала колико водова је ангажовано из СУП-а Крушевац и СУП-а Прокупља и смена да се изврши 16. марта и по томе, по овоме како би се дало закључити. Од 16. марта да је непрестано 87. одред?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја сам лично примио депешу за Александровац. Ја јесам командир чете за цео расински округ, али живим у Алекснадровцу, тада сам радио у Александровцу, командир станице, на радном месту ја добијам депешу као командир станице а не као командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је гласила та депеша коју сте Ви примили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да се мобилише трећа чета 87. одреда и да се иде за на подручје Косова и Метохије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сам Вам предочила ту депешу, али то је 09. марта депеша.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате посебну неку депешу.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Посебна депеша, сад ћу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то има, да ли можемо да затражимо од некога? Да ли то постоји.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Од СУП-а Крушевац, претпостављам да има и МУП он је слао ту депешу. Јер ту видите, тада је цео 87. одред мобилисан, није само крушевачки део. Ја сам вам рекао нишки део. Ми смо се купили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то.

НАТАША КАНДИЋ: По чему Ви тачно везујете да Ви крећете 26. и да стижете 26. у Призрен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, почетак бомбардовања он је мобилисан.

НАТАША КАНДИЋ: Па није он објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, како није. На самом почетку док је говорио 25. марта мобилисан, значи везује за 24. март, почело је бомбардовање 25. марта.

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо имали овде сведоке који кажу да се код основне школе аутобуси и полиција долазе 25.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: То нема везе. Ја знам кад сам отишао. Сигурно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је прецизно рекао основна школа код хотела «Балкан».

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тачно, али имамо и школу изнад Рештанског пута, имамо три, четири школе у Сувој Реци.

НАТАША КАНДИЋ: Али не, школу у којој је полиција била и ова школа о којој сведок говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средња школа да ли знате где је?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Средња школа је близу те основне школе где смо ми то вече били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у тој техничкој школи? Да ли је била полиција?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ми кад смо дошли није било никог. Кад смо ми дошли 26. увече да се смештамо у основну школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, али то је мени нелогично да нема никога ако постоје депеше, значи да је стално и Ви сте овде рекли да сте били непрекидно тамо.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Кад непрекидно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се смене врше, значи увек је полиција ту, само по сменама се врши, разумете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција је увек присутна ту током 1998, 1999. године, стоји да је у Сувој Реци у Селу Рештане да је ту полиција, дакле само се смењују људи до 40 дана смењују се људи.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: То су вам ова два вода о којима сам причао са Дуља из моје јединице. Из моје јединице значи кад је то било, они су пре нас дошли та два вода, али су они одмах отишли на Дуље и ту су, ми смо их затекли кад смо дошли у Суву Реку, онда су отишли људи на Дуљ и само су после присједињени јер су то саставни део моје чете.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви знате где се налази Средњотехнички центар?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Сад сам рекао. Школа средња одмах близу основне школе.

НАТАША КАНДИЋ: А зашто, ко вама каже да ви треба да обезбеђујете основну школу, да ли има неки разлог зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако рекао, не да обезбеђује основну школу.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, он каже обезбеђују објекат.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па спавамо ту, знате не можемо да спавамо, ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте објашњавати господине Гркајац, само ако Вам ја дозволим, окрените се према нама.

НАТАША КАНДИЋ: Како у Средњотехничком центру нема никога, нико не обезбеђује?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Зато што нема људи.

НАТАША КАНДИЋ: Нема људи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ово обезбеђење које смо ми поставили око основне школе, ми смо поставили зато што смо ми ту. Да нисмо ми ту објекат сам по себи нема потребе да се обезбеђује. Ми себе обезбеђујемо разумете, о томе се ради, али у техничкој школи није било никога, ја то вече нисам видео горе, а то је близу, 50 метара је школа удаљена.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имам једно кључно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био командант ППП на нивоу МУП-а Србије?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Генерал Обрад Стевановић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ви сте причали са Добривојем Витошевићем, је ли тако. Из разговора с њим да ли се могло закључити да је он Вас очекивао или се он изненадио кад Вас је видео испред полицијске станице?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја мислим да нас је очекивао.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Очекивао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Лично мислим, у уверењу сам да је очекивао.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Реците, Ви сте дошли из тог правца, значи из правца тог Призрена ка полицијској станици. Када сте долазили у пут да ли сте на основу било чега могли да закључите да је тог дана било оружаних неких инцидената у самом центру Суве Реке, било шта да ли је нешто горело, да ли је можда било муниције на путу или је можда?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нисам ја ту нешто, нисам регистровао.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Реците ми само још нешто. Када сте причали са Добривојем Витошевићем да ли сте можда од било кога локалног

полицајца или можда од Добривоја Витошевића чули да се тог дана нешто десило у Сувој Реци, нешто страшно, неко убиство?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је није. Да ли има још питања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: То јесте поента, зато сам ја после три године сазнао за случај из новина и не знам шта, био сам ту касније, не знаш ни кад се десило и човек размишља шта је то, о чему се ради.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: (бранилац опт. Петковић Мирослава) – Сведок нам је рекао да је познавао др Бобана и да га је виђао у пар наврата након почетка бомбардовања. Само да нам каже да ли је др Бобан носио униформу, да ли се сећа?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Видите, ја сам Бобана за време рата чини ми се само једном видео, а њега сам виђао 1998. тада сам имао више контаката с њим јер било је некако и било је бомбардовање, другачије је време било.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли је у време бомбардовања носио униформу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не могу да се сетим.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Причали сте да сте виђали колоне цивила које су се кретале према Призрену. Да ли је те колоне пратио неко, да ли их је упућивао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нисам видео пратњу никакву, то је стихијски ишло.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Још једно питање. Мало пре Вас је судија питала да ли сте знали Бобана Вуксановића, он је био доктор, Ви сте рекли «нисам знао да је био доктор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште није рекао није, баш напротив рекао је да је доктор.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, него име ме је бунило, ја знам као Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али ја сам Вам рекла право име му је Бобек, али су га сви звали Бобан.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја њега не знам као Бобек, али Бобана знам, зову човека Бобан.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Знате га као доктора, је ли тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да, да.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ја сам онда погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу, извод из матичне књиге умрлих пише Бобек Вуксановић. Питања да ли имате још? Нема више, оптужени изволите? Митровић? Да ли ћете питања поставити онако како смо се договорили? Значи, питања која не садрже одговор?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јасно. Господине Гркајац, добар дан. Ја бих пар питања из ове Ваше изјаве коју сте дали тужиоцу за ратне злочине 25. у Крушевцу. Да ли сте сигурни да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да ли сте сигурни. Преко председника већа постављајте питања. Господине Гркајац, одговорите кад Вам ја поставим питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ово да су мобилисани 25. увече па у току ноћи су били вратили се у ватрогасни дом, па тек 26. Према мојим сазнањима те јединице су стигле можда око 11 сати већ на подручју Косова, па Ви сад формулишите питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су већ у поподневним сатима, у подне били у Призрену, у поподневним сатима су били у Сувој Реци, је ли тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Увече, пред вече у Сувој Реци. Ми смо провели у кругу те фабрике у Призрену 3, 4 сата, то је задржавање било дуго, не знам који су разлози, углавном ту смо провели то време и ту је доста времена прошло.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тада сте рекли, трећа реченица, наиме, цео 87. ПЈП добио је задатак, а нисте објаснили у тој изјави да су два ваша вода већ од раније била тамо.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: То сам испустио као што сам испустио око Сикетића.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али то је веома битно за овај предмет, морамо мало да то појаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је објаснио, данас је објаснио, тачно је објаснио који водови и кад.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да то потврђује и моју изјаву коју сам дао да је раније био присутан 87. одред и да су на територији Суве Реке. Колико је удаљено место Дуље од Суве Реке?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па ја мислим једно 7, 8 км.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Гледајући према Приштини из правца Суве Реке та два ваша одреда где су били смештени у ком објекту, да ли се сећате или сте их обилазили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Два вода?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Та два ваша вода?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је објашњавао на питање госпође Кандић.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, не, на Дуљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Дуљу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: На Дуљу исто горе на тим потезима тамо према Малишеву.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Била је једна дугачка зграда с леве стране да Вам помогнем ако је то та.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Јер ја то вече горе нисам ни ишао у Дуље, тако да на Дуље сам отишао после два, три дана после мог доласка у Суву Реку.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли су они ту имали услове за хигијену, мислим на купање, за храну или како су те послове обављали и где?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја не знам за хигијену да ли су они долазили, да ли су долазили у Суву Реку право да вам кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би долазили у Суву Реку у који објекат су одлазили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ту је имало неко купатило у школи, у ствари то је нека свлачионица тог игралишта, ако сам ја то добро запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која школа је у питању?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Основна школа ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова о којој сте говорили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да. Јер од ње одмах ту има игралиште фудбалско и ту неке свлачионице, ту смо се ми практично док је имало струје.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да не будем сугестиван, ако смемо да закључимо да су основне хигијене одржавали у Сувој Реци, а храну?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Храна им је одвожена из Суве Реке горе на Дуљ.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Или је ваше возило ишло за Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не Ви сад ово сугеришете шта да каже.

Одвожена је, каже одвожена је храна.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Храна је снабдевана из команде из Призрена из касарне за све јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже оптужени Митровић.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То ће рећи он само треба да се подсети.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да, да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И сваки други дан или трећи је ишло возило камион са ладом нивом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У овој изјави сте се много бавили да не кажем са мном, али командном одговорношћу. Ви сте доста говорили о генералу Лукићу па до полицајца. Не знам да ли Вас је тужилац ангажовао као експерт за командну одговорност или по ком основу сте Ви овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање, појасните мало како сте Ваша сазнања за ову командну одговорност од штаба у Приштини, шта је штаб у Приштини, приштински штаб, тако сте рекли, шта је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците где? Молим вас полако. Шта предпочавате, шта хоћете да предочите?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Друга страна, па све ове мање реченице, пасусе о командној одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Митровић Радослав је добијао команде директно из приштинског штаба по мом личном мишљењу, тако је требало да буде, а генерал Лукић је био командант приштинског штаба». Да ли на то мислите.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да и све још даље ово, само питање по питање. Одакле сазнање, како? Да ли је он био присутан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле, пита Вас оптужени одакле Вам то сазнање?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Како Ви знате све то?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: За шта мислите да је командант Лукић био командант штаба?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па сви су знали то бре човече, то је ноторна чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам мислила да Ви хоћете да поставите питање одакле му је познато да сте Ви добијали команде из приштинског штаба, јесте ли то хтели? Одакле је то Вама познато?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мени није познато него мислим да је то логично. Ја не знам да ли је он добијао команде али знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем мишљењу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сам ја Вама некада нешто наредио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Рекао је.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте били присутни или чули преко радио веза да сам ја наредио Вашем команданту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то питано. Немојте да поновите, то је све регистровано, све је снимљено.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте чули или били присутни да сам ја издавао наређења начелнику ОУП-а Витошевић Добривоју?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нисам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја морам да прочитам реченицу која је овде врло битна мада је тужилац сагласан.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мене је тужилац питао око околности шта би по твом мишљењу. Ја мислим шта би отприлике требало да буде, али ништа од тога ја нисам чуо.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У полицији и војсци је написано много тога а мање дозвољено да се мисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А и овде ако мислимо онда можемо да мислимо свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу. Ово хоће да Вам каже Митровић. Конкретно командант 37. одреда Митровић Радослав је могао да нареди начелнику ОУП-а Витошевић Добривоју али преко начелника СУП-а Призрен.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да појасним? Како може да буде команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само полако да објасните.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако је преко, то да нам објасни?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ако треба неки заједнички посао да се обави и обрати се, моје мишљење је пазите могу и ја да погрешим и треба да се одради конкретно 37. одред и локална полиција и локални старешина не жели да одради то, мисли да не треба тако, онда коме треба да се командант 37. одреда обрати по логици ствари, ја говорим по логици ствари. Практично ситуацију ја нисам имао, да говоримо о конкретним ситуацијама, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта али? Сачекајте да заврши.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Али мислим да онда у тој ситуацији треба да се обрати начелнику СУП-а Призрен који је старешина овом, мислим то је по.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тако нам је било. А да ли Вам је познато да је била једна ситуација 1998, 1999. године да је била таква о чему говорите? Да ли Вам је познато да је била једна ситуација?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не то ја сам рекао ја немам ниједан конкретан случај сазнања да се тако дешавало, мислим тако би требало да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону молим Вас.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И овде сте лепо рекли «међутим, ја у ово нисам сигуран». Захваљујем.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја сам само мишљења али нека цене правници да ли је то у реду или није.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па као командант ПЈП може да командује месним ОУП-овима што зависи од ситуације, од људи који су били начелници ОУП-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је објаснио.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Или који би начелник чете, команде чете могао да и после сами кажете «међутим, ја у ово нисам сигуран», значи апсолутно је. Зашто је толико вођена дискусија на командну одговорност а не на његову?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Зато што сам питања добио од тужиоца. Он ме човек пита, ја мислим да одговорим човеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: О мојој глави се ради, не могу да чекам, у питању је моја доживотна робија, ако се докаже да је ово што је неко писао овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Види се да су му постављена питања и да је одговарао.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Слажем се, али на два битна вода која нису у саставу о њима ни речи о изјави, а ко зна та два вода где су била и шта је било у то време, а они причају о командној одговорности као да је он генерал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба на постављена питања од стране тужиоца. Имате примедбу што је тужилац тако питања поставио?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу ево да преформулишем питање. Да ли је том приликом када је давао исказ код тужиоца објаснио тужиоцу да се он не разуме, ево као што сада прича, да он није стручан за то и да његова та сазнања су само у домену претпоставке? Ево то је моје конкретно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, па и стоји. Не можете да питате ако стоји у овој изјави то је моје мишљење. Значи, он је објаснио како је, то је његово мишљење.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Не, моје баш питање је конкретно. Да ли је том приликом он рекао тужиоцу који га је испитивао да није стручан, да се не разуме и да може да да само питање из области претпоставке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ево само ако може да одговори?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он није рекао господин сведок. Сведок није рекао да није стручњак, него је рекао да не зна за конкретну ситуацију, али да мисли да је тако требало да се одиграва. Није рекао да није

стручњак, рекао је ја као полицајац да је тако требало, али такву ситуацију конкретну нисам имао, а уопште није употребио термин да није стручњак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали своје мишљење, а то мишљење сте и код тужиоца изразили?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам колегинице ако ми дозволите. Ја сам поставио питање, не даје одговор на то питање.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Довољно сам дуго да знам релације, ја то мислим да знам, ја могу и да грешим, ја тако мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сад је више пута употребио логично је. Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: То сам одговорио на то једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ви сте видели, да ли је командна одговорност јер је ту кључно и битно речено о томе. Ја сам командант 37. одреда. Ко је командант 87. мислим понављам због питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ко је наш заједнички командант, ево то је питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је значи заједнички командант 37. и 87. одреда то Вас пита оптужени Митровић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Заједнички командант практично би требао да буде Обрад Стевановић, практично.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Слажем се.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мада то није било тог човека који ће да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Вратићу се на то питање, Ви сте били до пензионисања начелник полиције у Крушевцу? Знаш шта причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте питања, немојте упадати молим вас, не могу овако ни да пратим, сви са стране упадате.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Начелник полиције је био у Крушевцу. Да ли је Вама могао да нареди начелник полиције из већег града, рецимо начелник полиције из Ниша? Да ли је могао да вам да задатак у Крушевцу уради то и то?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Није.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да се вратимо на оно пре. Да ли сам ја као командант могао да дам, да наредим свом колеги другом команданту, да би ја сад наређивао да Ви идете у акцију да не гинемо ми, него да ви гинете, да ли сам могао да наређујем тако нешто и да ли сам икада издао неки задатак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао да сте могли и то је рекао.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја мислим практично да је могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то сте рекли и понављате упорно.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А да ли сте чули да сам ја неком наредио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је питано.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нисам чуо али мислим да сте могли да наредите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите да се ми понављамо? Апсолутно сва питања сте поновили.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Како је вршена попуна 37. из 87. како је вршена попуна људства? Да ли Вам је то познато? Ви сте причали о попуни али оно што Ви причате и практично то везе нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има и у извештају стоји да су се људи попуњавали. Сачекајте молим Вас.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Било је ситуација у 37. одреду, али само ова чета крушевачка коју је руководио Сикетић, ако дође до испадања људи, погибије, тога је било, повреде, боловања или неких других ствари, та чета је морала да буде пуна и онда се попуњава из моје чете практично, тако да је моја чета остала практично.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али процедура, формалност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас да оставите сведока да заврши.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Формалност је била да Сикетић дође, овај, овај, овај прелази код мене и прелази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема или, пустите га да заврши. Ви сте у Вашем извештају назначили да је долазило до промене састава јер су поједини полицајци из 87. прелазили у 37. одред одговарајућој чети. Некима је престао радни однос а било је и промене једног командира вода, је ли тако, то је то?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али то иде депеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете примедбу да ставите ако сматрате да није то тако било.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Није тачно сто посто. Депеша је ишла Крушевцу па начелник СУП-а, полиција, Савић парафира то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је примедба. Ја схватам то као примедбу.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Пазите, ово питање, процедура је оваква како кажем. Начелник одељења треба званично да замени људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник ког одељења?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Савић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У Крушевцу Савић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте Ви понављате све што говори оптужени, немојте молим Вас, не можете тако.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па тако је. Ја не могу да докажем другачије, Ви ми не дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви говорите о процедури, господине Митровићу Ви говорите о процедури, то је друго питање. Питање је било да ли су припадници 37. или 87. одреда прелазили у 37. одред?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесу сигурно, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је и рекао. А следеће питање процедура?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Процедура.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Процедура иде преко одељења, то је јасно, а у пракси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није јасно, довршите. Није јасно, довршите све каква је процедура.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У пракси се дешавало ван процедуре, из 87. прелази у 37. нема се времена за процедуру, о томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: То је поента.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Говорили сте о Зорану Ранђеловићу да је вишљи од мене по Вашем сећању, не ја сам нижи он је виши, ја сам 174, могу да се измерим, ви сте 180.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила да је од сведока.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И од мене да је нижи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам схватила да је вишљи од Вас?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, не, нижи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нижи?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Онда да разјаснимо сад ту, врло је битно, поновите све, ако дозвољавате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја сам рекао да је Зоран Ранђеловић нижи од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте колико сте високи.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: И рекао сам да је нижи од Митровића.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да је нижи и од мене?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: И од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Пази, ја могу и да се преварим ту.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Чини ми се да је Зоран тај много вишљи од мене, танак онако витак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То ћемо и утврдити.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Могуће, али мени се чини да је нижи.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам 174, сведок је 180, тако сте рекли, ја 174, а видећемо колико је Зоран Ранђеловић, утврдићемо. Рекли сте да је возио «мерцедес» приватни неки црвени, и ја знам ради мера безбедности, а службено возило па није могуће да Ви као командир чете нисте свог команданта видели ниједном у плави ПУХ, које је возило службено, велико, цип, па вечито је у њега био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе да сведок одговори, Ви сте одговорили.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па то сви знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, не можете тако постављати питања.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Меморију немају сви исту. Да вам кажем, што бих ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Што бих ја прећуткивао да ли је био у ципу или, мислим то је ирелевантна ствар, али ја не региструјем неке ствари једноставно које други региструју. Ништа ми не значи да ли је ишао у овом или у оном возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које је питање, нисам схватила?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Осим тог «мерцедеса» да ли сте га видели некад још у неко било које друго возило или је, тај «мерцедес» није имао 1998. тек за време рата, у другом периоду рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели још у неком другом возилу?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: До тад у неком другом возилу сте га морали видети? Како сте дошли из Ниша, са којим возилом је он дошао? Са то је возило дошао.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Теренски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Теренским.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Пазите, и то нисам сигуран, мислим не могу да региструјем јер сад не могу да се присиљавам да причам нешто да би рекао али нисам сигуран у нешто.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А да ли сте сад сигурни да Зоран Ранђеловић није дошао с Вама у Суву Реку, да је тог дана био у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. Немојте сад да ли сте сигурни, ако је рекао да је сутрадан дошао, готово, нема да ли је сигуран.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако је Зоран погинуо, његов возач Живковић се није одвајао од њега, значи могу да његовог возача Стојковић Братислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете, Ви мислите да је дошао раније?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја мислим да је он био или Ораховац или Сува Река и све је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Ранђеловић?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ранђеловић и све је ово неколико сати раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули, ово је примедба на ово што сте Ви рекли да мислите да је Ранђеловић дошао сутрадан? Господине Тодоровићу, ја не знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Овде се ради о мојој робији од 20 години.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте молим Вас. Значи, ово схватите као примедбу. Оптужени Митровић каже да је Ранђеловић био и пре, не да је дошао сутрадан, како Ви тврдите, он каже да сте га видели, да знате да је био и пре тога, је ли тако?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Могуће да је био на подручју Суве Реке – Ораховца, рецимо 26., пре него у Призрену да је био 26. јер он је био на терену. Сад, пошто сам имао овај проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сад схватите као примедбу. Он каже да мисли да је био и пре 26.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мора да проверимо некако преко његовог возача који је жив, рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мислите да је он дошао сутрадан 27.?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: У Суву Реку али из Ниша смо ишли заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и схватила, тако сте и рекли, али да је он остао у Призрену, је ли тако и да је дошао сутрадан?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Он је остао у Призрену, а моја чета и врањанска са мном и са командиром чете из Врања смо дошли испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте сутрадан?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Зоран Ранђеловић тада с нама није дошао и увече га ја нисам видео.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Рецимо узмите изјаву Милојевић Ненада који каже да су јединице 87. одреда дошле 25. аутобусима, па је он ујутро у болницу хтео да иде тим аутобусима јер је знао да тим аутобусима неће да се врати њима. Све су комбинације овде само је питање која је најбитнија и права.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следеће питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам за сада. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте Ви били некад на састанку штаба у Приштини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, да ли је сведок био?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мислите на мене? Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте икад били на састанку командира чета 37. одреда?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, мислим да нисам, такви састанци не држе, бар ја нисам учествовао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Никад нисте били?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не, не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А да ли је Ваш командант 87. одреда држао некад састанке са командирима чета?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, никад никаквом састанку нисте присуствовали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не за овај период о коме говоримо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Јесте ли икад били на састанку некад са неким ван 87. одреда Вашег?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ја се не сећам, не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, онда ми реците на основу чега сте причали оно тужиоцу о командовању кад никад нисте присуствовали оно што вам је судија сад прочитао и Митровић из изјаве? На основу чега сте то причали онда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Одакле Вам било каква сазнања да нешто закључујете а закључивали сте кад никад нисте били ни на једном састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу не можете тако.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Моје је питање, а Ви одбијте одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви вршите пресију на сведока. Па рекао је више пута.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Када никад није био на ни на једном састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, ја тражим одлуку већа да се одбије одговор на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато објаснио је, Ви плашите сведока на тај начин, Ви вршите пресију на њега.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја сам га све питао па сам га онда питао на основу чега је закључио, а Ви нећете да дате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његово мишљење.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја тражим. На основу чега му је то мишљење кад никад није прихватио, никад није присуствовао ниједном састанку ниједног органа, ниједној форми, а даје закључак, зато га и питам. Прво сам га лепо питао је ли присуствовао штабу или није 37. одреда или није? А та функција нема везе с функцијом у 87. одреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта хоћете Ви сад да поставите питање?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако је све овако као што је одговорио што сам претходно, на основу чега као командант чете 87. одреда је могао да дође до онаквих закључака? Ето то је моје питање.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: О састанцима о којима причам, ја стварно не знам јер нисам био. Ту није имало времена за састанке, прво је небезбедно и све то, људи су размештени на различитим теренима, не могу људи лако ни да се скупе из безбедносних разлога, а и ако је било састанака, на састанцима се не прича ко шта јер то треба да се зна, него око безбедносних мера и око других ствари се прича на састанцима, то хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте одговорили на питање одакле Вам то Ваше мишљење?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Моје мишљење је из моје стручне праксе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је одговор. Да ли има још питања? Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли Вас питали више пута, али је остало нејасно Рештански пут почиње од полицијске станице, преко пута полицијске станице ту је раскрсница Рештанског пута. Е сад кад Ви кажете бочно 100, 200 метара према шуми од пута Рештанског, сад Вас ја питам да ли то значи да су те јединице Ваших водова биле размештене одмах ту на почетку Рештанског пута или тамо даље?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико даље Рештанским путем па онда десно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико даље од полицијске станице?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од полицијске станице Рештанским путем па онда десно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико отприлике? Шта мислите колико?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Мислим да је даље тамо иза гробља чини ми се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је то?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Иза гробља ту негде у тој близини па тамо до краја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то отприлике од полицијске станице?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па има 2 км.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Два километра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите 2 км да има?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Око километар, 2, километар и по.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ово сам Вас питао, нисам довршио. Отишли сте у пензију а по ком основу, јесте ли сами тражили или су Вас? Питам, не знам, да знам не бих питао.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Отишао сам у пензију са 42 године и 18 дана радног стажа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У пуну?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Зато што цео радни век сам провео у полицији са 50 година живота и 42 године радног стажа, пуна пензија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само једно питање. Тужилац Вас је већ питао да ли сте Ви отишли у пензију након давања исказа тужиоцу, Ви сте рекли да да, па сад доводимо у везу да је то можда разлог због чега сте отишли у пензију, јер Ви сматрате да је то разлог због чега сте отишли у пензију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се питање.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Тражим да се веће изјасни о овом питању.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се. Молим Вас немојте одговарати?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нисам истеран само то је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гркајац одговорите кад Вам ја дозволим и немојте одговарати на оваква питања. Ако сам рекла да одбијам и да је одбило веће. Да одбило је веће.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само још једно питање. У колико сати су тачно кренули из СУП-а Крушевац након мобилизације? Треба нам та сатница. Тачно у колико сати ако се сведок сећа? У колико сати је био у Нишу кад се спојио са нишком четом и са крушевачким водом приближно а онда би ми касније? Битно је кад је кренуо из Крушевца са ова 4 вода?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Сатнице се ја не сећам. Знам да је било ноћу, јутро 2, 3, 4 сата углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:26-ог.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У Нишу сте били које време? Ја само питам у које време – ноћ, зора, дан?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Мислим да је била зора.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А до Ниша вам треба колико, ево аутобуси под пратњом, ратно стање? Да ли смем да кажем сат времена, сат и по?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, сачекајте да одговори молим Вас. Која је сврха да постављате питања ако Ви одговарате.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Није битно, да ли сат, али пред зору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које време?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Ујутру 5, 6.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте негде дуже одмарали јединицу на путу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Јединица мислим да је негде на, горе на Брезовици негде се стало 15, 20 минута, пола сата колико је било.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, нигде дуже нисте стајали од 15 минутас?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:То на Брезовици 15, минута, пола сата колико је било, нигде више. У Призрену смо ми остали дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:О томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још неко питање?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:И зато је чудно што смо стигли увече у Суву Реку а после смо, то је вероватно поента.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А због чега сте тако дуго остали у Призрену кад морамо сви да идемо у простор човече?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:Ја не знам, ја нисам одлучивао, одлучивао је командант одреда испред мене и стварно не знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е то је поента зашто су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што Ви кажете да су они већ негде у подне били ту.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ма то је све јурњава куд који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекли сте да су већ негде у подне сигурно били у Сувој Реци, то је рекао оптужени Митровић.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И већ су имали два вода у Сувој Реци на Дуљу.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ:То је било од раније то је ова два вода о којима причамо.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Од раније да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ово што Вам ја предочавам. Оптужени Митровић је рекао да сте Ви већ требали да будете негде у подне у Сувој Реци 26-ог?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево молим веће да ме саслуша. Ми сви бежимо из Призрена, сви се размештамо у небитне објекте што даље, а он долази са два аутобуса 100 људи, четири вода 100 људи најмање и командује више од 100 људи и врањанска чета и замислите сви сад седе у неку фабрику. Па то је немогуће у ратној ситуацији, чекају да сви 200 погину на лицу места, па није смело да буде више од 20 људи на једном месту, што пре у простору и што мањи број. Ако падне бомба боље да погину 20 него 200. Да ли ме разумете? Јер су ево горе погинули пре тога људи у току ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Ви сте овако рекли: «87. одред је стигао кад смо ми кренули у акције. О тој посебној јединици ја с њима немам, значи присутни су, њихов командант је погинуо» и Ви кажете «У подне је сигурно стигао 87. одред» и ја Вас питам у подне је стигао, а Ви кажете да јер су они 26-ог били на локацији и знали су где долазе и одмах су се размештали на позиције.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Митровић каже да сте Ви већ били у подне 26-ог у Сувој Реци?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: На позицијама.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Није тачно. Знам колико смо били. Ја кажем неуобичајено дуго смо стајали у кругу те фабрике, да ли је Принтекс или не знам која је то.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сви су живи побегли из Призрена, нико није смео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био са Вама, ко може још да потврди да сте Ви стигли у то време?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Сви командири чета 87. одреда пиротске, нишке, врањске, лесковачке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могу да потврде да сте дошли у вечерњим сатима у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да. Не знају они за Суву Реку, јер смо у Суву Реку дошли само ми из Крушевца и Врањанци, ови су остали тамо. Где су размештени то не знам, али могу да потврдим да смо ту били дуго у кругу у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли можемо само да рашчистимо то? Ви сте дошли сведоче са јединицама у круг фабрике неке у Призрен сви, кажете све те чете, плус командир Ранђеловић, је ли тако? Да ли вас је неко прихватио из полицијских јединица кад сте дошли? Ко вас је прихватио, ко је дао, да ли сте били присутни кад је неко дао Вашем команданту наређење или Вама, како се то дешавало да нам објасните?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вас прихватио тамо?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Ми смо дошли у круг, стали и чекали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је рекао да дођете у тај круг фабрике?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Па Ранђеловић је ишао на чело колоне, он је командант одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас прихвата?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Нико. Из полиције никог ту није било, нисам видео никог.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И ко вам је рекао да идете за Суву Реку, Ви са Вашима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Командант покојни Ранђеловић, рекао сам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли Вам је познато да ли је неко Ранђеловићу дао наређење како да вас распореди или је он?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не знам ко је њему наредио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још има питања? Оптужени да ли имате питања? Нема питања. Да ли Ви имате још нешто да изјавите? Немате ништа више да изјавите?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Александровца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на трошкове превоза. Тражите трошкове?

Сведок тражи трошкове превоза.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку 1.550,00 динара на име трошкова превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.550,00 да ли Вам одговара то?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ ГРКАЈАЦ: Одговара ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо господине Гркајац, можете ићи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕКИДА СЕ главни претрес, а наставља:

01.07.2008. године, са почетком у 14,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА